

бой изново; нъ и Крумъ не стоялъ миренъ, защото прѣзъ пролѣтъѣ (813 л.) пакъ тръгналъ за Едрене. Той минжалъ прѣзъ Славиниѣ, дѣто радостно го посрѣщали Славянети на сякадѣ, отъ дѣто поминжалъ, и тамъ наблизу подъ Едрене ся срѣщилъ и ударилъ съ Императора Михайла, който си прѣдвождалъ самъ войскыты, въ които былъ повикалъ дору и стражарыты отъ Сиріѣ.

П. Ами кой спечелилъ тогизи побѣдѣжъ?

О. Тя испърво была безуспешна и за двѣты страны; нъ въ битвѣѣ на 22 Юнія, Крумъ разбилъ тѣѣ злѣ Гърциты щото императорѣѣ имъ едвамъ сварилъ да побѣгне въ Цариградѣ, гдѣто отчаянъ ся расплакалъ и си снѣлъ коронѣѣ отъ главѣѣ, кождо Гърцити наложили на военачалника му Льва Армянина; а Крумъ, до гдѣто Гърцити празнували въцаряваніето на новыя си царь, обсадилъ Едрене, па го оставилъ брату си, да му продължава обсаджѣ, а той потеглилъ за Цариградѣ и прѣзъ дѣто проминжалъ, дордѣ иде тамъ, опустошилъ сичко.

П. Ами какво сторилъ Крумъ, когато вече стигналъ до Цариградѣ?

О. Той ся спрѣлъ тамъ на полянѣѣ при златнети врата, и прѣди да го обсади, направилъ языческыти си обряды прѣдъ сичкыты Царигражданы: Заблалъ нѣколко душъ хора и животны въ жертва Гръмнику, послѣ си умылъ нозѣѣ въ морето, поржеилъ си войскѣѣ съ водѣ, и при выканіето на войскарыты си прѣминжалъ много славно прѣзъ еднѣ навалицѣ жены, които му ся кланялы до земѣѣ и го въсхвалявалы до небесата. Послѣ вече захванжалъ да обсажда града, когото опкопалъ съ окопы; нъ подирѣ разбралъ, че не е възможно да го приземе, ако да го незапашаше тѣѣ сѣще и отъ кѣмъ морето, както отъ кѣмъ сушѣѣѣ, за да неборава и съ Азіѣ, а той нѣмалъ корабы, за